

صحیفة الزهراء علیه السلام

[16] بدیهی است که زادروز و یا سال مرگ شخصیت‌های بزرگ از نظر تحلیل شخصیت ایشان

چندان مهم بنظر نمی‌رسد، آنچه از زندگانی افراد برجسته و استثنائی برای نسل‌های بعد اهمیت دارد اینستکه بدانند آنان که بوده، چگونه زیستند، چه کرده‌اند، و چه اثری در محیط اجتماعی خود و پس از آن نهادند. دوران کودکی ایشان حضرت فاطمه (علیها السلام) در آغوش پر مهر مادرش حضرت خدیجه (علیها السلام) پرورش یافت، و از شیر پاك او که از منبع شرافت و نجات و بردباری و فداکاری سرچشمه می‌گرفت تغذیه شد. دوران شیر خواری و ایام کودکی آن حضرت در محیط بسیار خطرناک و اوضاع بحرانی صدر اسلام گذشت، مدتی از ایام کودکی ایشان در شعب ابو طالب سپری شد، در حدود سه سال طول کشید که آن حضرت به غیر از زندان سوزان شعب چیزی ندید. پس از آنکه پیامبر و بنی هاشم از تنگنای شعب نجات یافته و به خانه وزندگی خود مراجعت نمودند، مناظر زندگی جدید و نعمت آزادی برای ایشان تازگی داشت و شادمان و مسرور بود، اما افسوس که روزگار شادمانی آن حضرت دوامی نداشت، چرا که مادر مهربانش خدیجه را از دست داد، و این حادثه روح حساس ایشان را افسرده نمود. اما هر چه محرومیت آن حضرت بیشتر می‌شد اظهار محبت پیامبر نسبت به ایشان فزونی می‌گرفت، و در روایات وارد شده که رسول خدا تا صورت آن حضرت را نمی‌بوسید بخواب نمی‌رفت.
